

Et landspolitisk synspunkt om ghetto-listens påståede fortræffeligheder og løsning af problemer i andre byer hører ikke hjemme i den lokale leder i Randers Amtsaviss.

Lokale boligforhold.

En chefredaktørs kamp for "ghetto-listen"

KRONIK

Jan Guldmann, formand for RandersBolig, formand
for Randers Boligforening af 1940

Som læser af byens avis er dagens leder altid interessant. Jeg kan være enig eller uenig – det er vel også meningen. Men jeg mener, at indholdet i en lokal avis skal tage udgangspunkt i netop det lokale liv i Randers.

MEN OFTE ER dette ikke tilfældet når ansvarshavende chefredaktør for Jysk Fynske Medier, Peter Orry, spidser pennen. Her afløses det lokale indspark af et landspolitisk synspunkt. Uden tanke for, hvordan verden opleves lokalt her i byen. Og sikkert fordi samme leder bringes i flere aviser landet over.

Som det skete i en leder her i december, som var ét stort forsvar for den politiske ghettoliste over almene boligområder.

NU BOR PETER Orry jo ikke i Randers, men ved Esbjerg og chefredaktøren kan så udmærket have nogle erfaringer herfra, hvor et konkret boligområde gennem flere år er blevet karakteriseret som en hård ghetto. Om dette område har medført problemer ved jeg ikke. Men da jeg og Amtsavissens læsere bor i og ved Randers, synes jeg lederen skal fokusere på vores lokale forhold, og vil opfordre lederskribenten til at gøre dette fremover. I hvert fald når han skriver lederen til den lokale Randers Amtsaviss.

Ghetto-listen er i øvrigt et politisk skabt redskab, og første gang præsenteret af en borgerlig regering den 26. oktober 2010. I de efterfølgende år er den blevet heftigt drøftet på Christiansborg og bl.a. omtalt af tidligere statsminister Lars Løkke i en nytårstale 1. januar 2018, hvor emnet var et opgør med "parallelsamfundet".

Verserende bandekrige i København, optøjer og kriminalitet i Vollsmose i Odense samt Gjellerup i Århus forstærkede debatten omkring belastede boligområder.

ET BOLIGOMRÅDE KALDES derfor i dag en ghetto, hvis den har mere end 1.000 beboere og opfylder mindst to ud af fire kriterier, som er beskæftigelse, kriminalitet, indkomst og uddannelsesniveau – på den måde, at man ligger højere end nogle fastsatte procentgrænser. Herudover har det betydning, hvis andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 procent af beboerne.

I de 10 år Ghetto-listen har eksisteret har jeg været formand for såvel Randers Boligforening af 1940 samt administrationsselskabet RandersBolig, som administrerer 8.500 boliger for 7 lokale boligforeninger.

Og i årenes løb har jeg aktivt deltaget i debatten om "Ghetto-listen" og dens virke – særlig lokalt her i Randers.

OG JEG HAR i øvrigt aldrig – som i aldrig nogensinde – mødt nogen, som har udvist forståelse for bandeopgør, kriminalitet, ildspåsættelse eller overfald på politi og brandvæsen. Billederne fra TV-reportager om disse forhold har brændt sig fast på nethinden på alle, der har set dem. Og alle fornuftige mennesker tager afstand fra disse tilstande. Uanset det sker i et område med almene boliger, eller som vi ofte har

set det fra Nørrebro eller andre københavnske bydele, fyldt med dyre ejerlejligheder og private lejemål.

Så langt så godt. Problemet er blot, at i stedet for at løse konkrete problemer, så udskammer man i stedet alle beboere et helt boligområde, som pålægges generelle restriktioner.

Som samfund tager vi også afstand fra spirituskørsel, men fratager jo ikke alle beboere i et bestemt område retten til at drikke alkohol eller køre bil, fordi området har en overrepræsentation af spiritusbilister.

OG TILBAGE TIL de lokale forhold her i Randers. Vi har før haft boligområder på Ghetto-listen – men opdager det kun, hvis området pludselig kommer på listen, og dermed omtales i pressen. Ikke fordi der er specielle problemer i området. Og det er her fejlen i hele Ghetto-listen ligger.

I stedet for at få løst konkrete problemer – uanset hvor de opstår – udstiller vi et helt område som et samlet problem. Og det er et problem i sig selv.

Og når Peter Orry i sin leder taler for at ghetto-listen virker, fordi nogle områder positivt har fået flere beboere i beskæftigelse, mener han det er et bevis herpå.

Underforstået, at man ved at bo i en ghetto nu lettere skulle komme i arbejde.

Jeg oplever dog virkeligheden anderledes. Antallet af beskæftigede er steget fordi man kun har anvist bolig i området til nye beboere, som var i arbejde. De arbejdsløse er blot flyttet til andet område, men det har jo ikke givet dem et arbejde.

Sådan kan statistik bruges – eller misbruges – på mange måder.

Der er jo ikke blevet færre prostituerede i København fordi man har lukket visse butikker i Istedgade. Men nu arbejder de blot på andre adresser. Måske ikke så synligt som før – men at påstå, at prostitution er afskaffet og et problem er løst, tror vel ikke engang Peter Orry på.

Et landspolitisk synspunkt om ghetto-listens påståede fortræffeligheder og løsning af problemer i andre byer hører ikke hjemme i den lokale leder i Randers Amtsaviss.

VI BEHØVER IKKE blive trukket med ned her i Randers, hvor alle gode kræfter i kommune, boligforeninger og lokalsamfund i dagligdagen arbejder for konstruktivt at ændre forholdene, hvor det skønnes nødvendigt. Så hold os ude af en forherliget snak om en ghetto-listes påståede positive betydning, og lad os løse opgaven på vores måde.

Er man i tvivl kan de lokale parter i Randers ganske givet bekræfte fordelene ved dette.

